

Előzetes árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre . . . 10 frt-kr.
Fél évre . . . 5 „
Negyed évre . . . 2 „50
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi és írói felelősége a közönségé, a szerkesztőségé és a kiadóházaé.
Előfizetési helyben:
TRIEBOLDI K. LAJOS és IQ. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában és postahivatalok nyomdájában is.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy soros hirdetés az első 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és hosszabb hirdetéseknek külön díjtétel van.
Bélyegdíj minden külföldi hirdetésre 30 kr.
„Nyitól“-ban megjelenő hirdetésnek külön díjtétel van.
Hirdetéseket felvételre a kiadóhivatalban, KUTASI I. könyvnyomdájában, valamint ZICHERMÁN H. könyv. iróházában is.
Név nélkül vagy bérmentesüléssel beküldött hirdetések nem vesztnek figyelembe.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Az egyik jelölt.

(r. e.) Igen előkelő (tulságosan is előkelő) ur érkezett Debreczen sz. kir. városába, a szombat d. u. négy órai vonattal. Várta vagy harmincz többé-kevésbé szintén előkelő ur, a kik között a legelőkelőbb a vendéget (testvéri szolgálatainak folytatásaul) bemutatta az egész társaságnak. Azután egy öreg ur (szintén igen előkelő) rebegett — egy ilyen előkelő párthoz illően — mérsékeltlen lelkes szavakat, mire az előkelő vendég még mérsékeltőbb válassza következett. Különösen tetszett hamisítatlan nógrádi kiejtése. Lehet, hogy Debreczenben már megunták az itt használatos jargont, azért (no meg a kaszáló-kérdés rendezése végett) mentek jelöltért Nógrádba. A beszéd elhangzott, azután 11 kocsi megtelt és a menet . . . ment a »Bika« vendéglőbe.

Az egyik kocsin láttuk Vértési Arnold urát, ki a jelöltet hatalmasan éljenezte s lapjának csütörtöki számban végre-valahára biztosítani sziveskedett, hogy a pártban most már »nincs sem erő, sem ármány.« Így volt valahogy megírva.

A Debreczenbe érkezett előkelő ur (a mint szabadelpvüparti t. olvasóink kitálhatták) nem volt más, mint Degenfeld Lajos gróf, Nógrádmegyei lótenyésztő-bizottságának elnöke, Debreczen szab. kir. városa II. kerületének kormánypárti képviselőjelöltje — hogy legbecesebb címét ki ne feledjük — Debreczen és Hajdumegye népszerű főispánjának fiére. Résztvett a párt tegnapi vacsoráján, tegnap d. e. pedig programbeszédjét mondotta el a városháza nagy tanácstermében. És annyi tény, hogy minden jelen volt egyén, a halott programbeszédéből azt az elmoshatlan benyomást merítette, hogy a nemes grófon kitűnően áll a magyar dzsruha. Ezt még Hollaender ügyvéd ur is be fogja ösmerni.

Nehéz lenne elhatározni, hogy ki örveud jobban a nemes gróf fölléptetésének — e sorok írója, vagy a kormánypárt? Annyi tény, hogy a kormánypárt közlönye még nem érte el lelkesedésének azon fokát, a mely már vallásos tisztelettel jár. Reményei még igen mérsékelték; csütörtökön a gróf Degenfeld Lajos zászlóiról beszélve, azt írja, hogy: »bizunk, hogy ezen zászlók, ezen név alatt febr. 1-én a szabadelpvü pártot fogják győzelemre juttatni!« Mintha mégis, mégis akadnának emberek, a kik azt hiszik, hogy »ezen zászlók, ezen név

alatt febr. 1-én a függetlenségi pártot fogják győzelemre juttatni.«
Írja máshol: »A mire ellenfeleink számítottak és talán számítanak: a szabadelpvü párt belső meghasonlására, az hiu képzeltetés.« — Dehogy, dehogy számítottunk! Eszünkbe se jutott volna a pártjukat meghasonltnak tartani, ha t. laptársunk nem képviselné e meghasonlás tüneteit, a midőn így ír: »Am nyujtson kezét a szélső baloldali törekvéseknek az, ki nem retten vissza új politikai kísérletekkel kockára dobni ennek a sokat hánytatott hazának sorsát.« Ebből sorból, azonkívül, hogy igen eredeti gondolat a függetlenségi politikát újnak mondani, holott meglehetősen régi törekvés, kitűnik még egyéb is! Az, hogy azon pártban, melynek tagjai közt (a Debr. Ell. csütörtöki vezércikkének igen malicziózus, de találó megjegyzése szerint) »az elvek egysége szoros testveri (még pedig gróf testveri?) kapcsolatot fűz«, mégis lehetnek emberek, a kikre ráfér az idézett intés. A kormánypárti lap tehát nem igen örült a jelölt urnak a program előtt; még büszke sem volt rá, mert azt írja sokszor idézett vezércikkében, miszerint »bizton hiszik, hogy midőn elfoglalja helyét az országgyűlésen, mi is büszkéik lehetünk majd őreá.« Addig, vagyis febr. 2-ig tehát — még nem! No de ez a Debr. Ell. dolga, mert mi nagyon örülünk a tegnapi meghallgatott programnak.

Mert abban a nemes gróf nem mondott semmit. Dícséretre méltó szerénységgel hangoztatta ő maga, hogy se nem szónok, se nem politikus — egyszerűen csakis előkelő ur. Úrasága mellett bizonyít különben az is, hogy (a debr. kormánypárti jelölteknek szokatlanul) nem bántja az ellenpártot és jelöltjét. A programot majd megolvassuk, egész terjedelmében, a Debr. Ell.-ben. Most csak egy-két legfőbb mozzanatára mutatunk rá.

A kaszáló-kérdés békés megoldását igéri. Igen érdekes. De vajlon a főispán ur nevében is halljuk ez ígérteit? És ha a polgárság nem tágit az érdekeinek megfelelő megoldástól, akkor is békés lesz a megoldás — a főispán ur meghátrálása által? Vagy Vályi Árpádról már nem lehet feltenni, hogy a békés megoldásra törekedjék? Vagy Nógrádban — a lótenyész-

tésen kívül — oly igen foglalkoznak a mi kaszáló-ügyünkkel is?

Igéri továbbá a nemes gróf, hogy megválasztásának esetében borraivalól kappja Debreczen — a királyi táblát!

Elhiszszük. Csakhogy a királyi táblát megkapjuk akkor is, ha (a mi ma még valószínűbb, mint tegnap volt) Vályi Árpád választatik meg, mert a királyi táblát, ha a budapesti csakugyan decentralizáltatik, minden képzeltető oknál fogva — okvetlen megkapja Debreczen! . . . A régiti is Nagyváradnak osztották kezdetben, aztán nagyváradai folyamodások következtében, mégis Debreczen kapta meg.

Egyik jeles statisztikusunk kiszámította, hogy a gróf ur éppen 77-szer említette programbeszédje alatt a Tisza Kálmán nevet. Eszünkbe is jutott az egyszerű pap, a ki Péter apostolról akarván szólni, így kezdte a beszédét: — Péter apostol üdvözöl titeket általam!

De rossz szónok levén elakadt és nem tudott egyebet tenni, minthogy a Péter apostol üdvözlését ismételte két-háromszor. Mig végre feláll egy juhász ember és így szól:

— Viszont üdvözlétünket kérjük átadni Péter apostolnak!
A két jelenet hasonlítot egymáshoz.

— Országgyűlés. A képviselőház ülése jan. 22 en. A képviselőház jan. 22 en folytatta a pénzügyminiszterium költségvetésének tárgyalását. Az illeték kiszabási hivatali tételénél a panaszok egész özönével hangzott fel. Felszóltak: Török Zoltán, Leskó István, Olaj Lajos, Papszász Károly, Petrich Ferenc, Mocsary Lajos, Szalay Imre, Tóth Antal és egy ízben Szapáry Gyula gróf. Olaj Lajos, a függetlenségi párt nevében tüzetes indoklással, nagyérdemű határozati javaslatot nyújtott be. A jogügyi igazgatóságok tételénél felszólt Olaj Szilárd. Ezután az egyes adók tételére került a sor, mely tételnél Horánszky Nándor nagyfontosságú beszédet mondott. Továbbá felszóltak gr. Szapáry pénzügyminiszter, Orban Balázs b., Baria József, Molnár Antal (csáktornyai), Veszter Imre, ez utóbbi kettő az eltiltott muraközi dohánytermelés engedélyezése tárgyában, és Gullner Gyula, ki általában a dohánytermelés nagy jelentőségére s a termelés fejlesztésének szükségességére utalt. Gr. Szapáry miniszter azonban felelt. A Muraközben a dohánytermelést, ugymond, a nagy csomópeszt miatt tiltotta be. A mi Gullner megjegyzéseit illeti, azokra azt felelt, hogy baj az, hogy a termelt dohány nagy része rossz. Jó dohányra lehetne adni akármennyi engedélyt. Ez ügyben közelebb törvényjavaslatot terjeszt elő s ez azt tartalmazza, hogy a dohány külkereskedést

az állam közvetíti. Az ülés csak 2 és fél óraker ért véget.

A képviselőház ülése jan. 23-án.

A képviselőház jan. 23-iki ülésén folytatta a pénzügyi költségvetés tárgyalását. A dohányjövédék címéhez meg hozza szövegezték: Andreászky Gábor b., Thaly Kálmán, Szapáry pénzügyminiszter, Petrich Ferenc s Ordódy Pál. A lótenyésztés jövedékéhez szövegezték Hermann Ottó, kinek egyik megjegyzésére már e tételnél szóban kerültek az államjövédégek. Felszólt ugyanis gr. Szapáry pénzügyminiszter, és azt fejtegette, hogy az államjövédék bevétele a legnagyobb nyilvánossággal történik, a javak jövedelme emelkedik, az ezekről terjesztett különböző kedvezőtlen hírek semmi alappal sem bírnak. Ugron Gábor felszólt, hogy az államjövédék bukott politikuskok javadalmazására fordítottak, minek a pénzügyminiszter a legénekebben ellentmondott. A jövedékek ügyénél felszóltak: Orban Balázs b., Szalay Imre, ki határozati javaslatot is nyújtott be a marhasó árának leszállítására, s Hegedűs Sándor. A államjövédégek tételéhez szövegezték: Justh Gyula, Szapáry pénzügyminiszter, Hegedűs Sándor, Lázár Ádám, Olaj Szilárd (ez utóbbi határozati javaslatot nyújtott be). A tárgyalás itt megszakítván, a kérvényekre került a sor, melyek a bizottság indítványai értelmében intézettek el. Az ülés végén szenzációs interpellációkra adtak meg a miniszteri válaszok. Trefort felelt Ugron interpellációjára a nagyvárad-i püspökség ügyében, s gr. Széchenyi miniszter a kécsók dolgában. Trefort válaszában lényege abból állott, hogy a püspökséget Lipoviczky püspök nem hagyta oly elpusztult helyzetben hátra, mint az Ugron kérv. előtűntette. Egy uradalom az igaz, bérbe adatott 20 évre Lipoviczky Sándornak, de ez a nvradi káptalan javaslatára történt, melyet ez ügyben első sorban illet meg a felügyelet. Ugron Gábor nagy hatású beszédében konstataulta, hogy amaz uradalom évi tízezer frtert adatott bérbe, évi adója pedig, nyolcezer hatszáz harminczhat forint és ezt az adót, évi 1500 frt kivételével, a püspöki pénztár fizeti. Ugron e fejtegetései mély hatást tettek a házra. A ház a min. választ tudomásul vette, de a kormánypárt egyrésze is (Szell Kálmán, Szontagh Pál, gr. Keglevich István) az ellenzékkel, a tudomásul nem vétel mellett szavazott. Széchenyi miniszter rövid válaszáat az ellenzéknek is egy része tudomásul vette.

— A forrongó Balkán. Bregóvát, mely két év előtt vizsály tárgyat képezte Szerbia és Bulgária között és most a fegyverszünet feltételei szerint a semleges területen fekszik, egy bolgár gyalogszázad megszállotta, ott elszállásolta magát és a Timok mentén öröket állított ki. — A szerb királyi tegnap aláírta ama rendeleteket, a melyek által a volt hadügyminiszter és vezérkari főnök, Petrovits és Jovanovits hadosztály-tábornok nyu-

A »DEBRECZEN« TARGZAJA.

INTÉS.

Háromszáz év gyász, keserve
Még mindig kísér szent honom!
S borul az ég felettégyre . . .
Oh mi szörnyű sors átka nyom?
Történetednek minden lapja
Föltár egy-egy nehéz sebet;
Lakem vad fájdalom zibbasztja,
Ha olykor, el-el mélyedek.

Mennyi dicső kép, — gyászkeretben . . .
Oh mennyi nemes áldozat!
Rólu a fátyl ha follebben:
Sorsukat látni — iszonyat!
Kit a börtön, kit pallos ölt meg.
S számuk nőttön nő, — mint az ár . . .
Ezer alakban áll előttd
Frangepán, Zrínyi Boldizsár!

És annyi kínos évek salya
Megtörni téged nem tudott!
P. dig, sötét romokba hullva,
Feküdt nem egyszer templomod!
Török, tatár-had, hányszor dult már,
Hány falvadat irtotta ki!
De fölépült mindig az oltár,
S zengnek szoltárod éneki!

Avagy talán csak mese multból
Hangzik a hang fölünkbe még? —
Letért e nép az igaz utról,

Keble nagy eszmékért nem ég!
Nem a szabadság, az önérdék
Országá, népe lakik itt!
Bálványt emelt ál-istenének
S álli baccanál-tüncpiti!

Zenghetne most, zenghetne költő,
Lelket bűvölő hangszerezen:
Magasztos érzelmekre keltő
Dalát gnyolná a jelen!
Itt áll a mult dicső alakja,
Ősz bujdosónk! kit az egész
Világ áld és dicső szózatja
Honában ah! pusztába vész!

Eszméj magyar! — Hisz szolga szell . . .
Te benned sohasem lakott!
Átok rá, ki hazája ellen
Tesz, rontva az ós-alapot!
Eszméj! Örült munkát ne végezz,
Feléd évezred hangja zug!
Tekints föl büszke őseidhez, —
Intenek a nagy vértanuk!

A hős apák, kik itt hordozták
»Szabadság véres zászlait!«
Te is alattok halj meg inkább,
Mint elj rabszolgaságban, itt! . . .
Itt, a hol a rög véres oltár,
Melyet szent emlék leng körül . . .
Tarts össze hát! S zengjen a szoltár:
»Hazádnak rendületlenül!«

Kovács József.

A nők tarsadalmi helyzete.*)

— Írta: Dr. Szántó Sámuel. — (Folytatás.)

Nagyon természetes, hogy a civilizáció első fokán, a midőn a férfi kizárólagos foglalkozását a harc és vadászat képezte, a midőn a személyes bátorság képezte az emberi tökély legfelsőbb fokát, a nőnek nem igen lehetett társadalmi helyzete. Egyszerűen a férfi szolgája; viszi a fegyvereit és elvégzi a nehéz munkákat, a mint ezt még mai napság is találjuk a román parasztok egy részénél, kik életpárjokat igéba fogják — természetesen nem a házasság ígáját értvén ez alatt. Ama szokás, mely a barbár népeknél általános, divott, hogy a férj feleségét formaliter megveszi, érte bizonyos árt fizet, szintén nem igen emelhetette a nők társadalmi állását, hiszen ma a férj vásárlás korában sem igen sokkal dicsekedhetnek. — Vámbéry a közép ázsiai törökökről írt munkájában említi ezen szokást, a hol a leendő férj a leány atyjának bizonyos árt fizet le, melyet kálun-nak neveznek.

Égégé sajtáságos, hogy az apa az eljegyzést a törzsrökonoknak a következő szavakkal hirdeti: »leányunkat átaduk N. N. ifjunak, ennyi kalunért, mondjotok áldást s nesirjotok.« Vannak nomád népek pl. Nyugot-Afrikában, hol a férfi gazdagságát a nők száma szerint ítélik meg, sőt — ha igaz — van egy törzs, melyben sz asszony pénz gyűjt.

* Felolvasatott a debr. felolvasó kör jan 14-ki estélyén.

nánt szerepel, a mi korunkban legalább nagyon keves vállalat volna.

De térjünk át az ókor műveltebb népeire. Ott van a classicus Görögország, a művészet hazája. Rendszerezett társadalmi állapotokat találunk, a szép iránti érzéket maga az éghajlat, a természet mozdította elő, ki kételkednék tehát, hogy itt a nők helyzete is javult. S csakugyan a görög irodalomban élő női alakok, valóságban a női nem classicus mintáépei. Kell-e szebb, meghatóbb, ideálisabb szerelem, mint minőt a trójai hős Hector s neje Andromache között látnuk, melyet Schiller a maga Hector's Abschiedjában oly remekül örökített meg. Nem-e példánya a női hűségnek Penelope Ulysses erényes neje. Hol találunk gyengédebb, bensőbb gyermeki szeretetet, mint Antigenél-nél, ki vak atyját Oedipust, elete veszélyeztetésével kisíri s testvére holttestét saját elcte árán eltemeti. Mily gyönyörű jellemek a lemondó, megadó Iphigenia, a szende, egyszerűségében elragadó Nantika, a patakok nemes királyleánya. Hiszen ismeretes a görög nők hősiessége, a kik fiaikat »paizszal, vagy paizson« jelszóval küldötték a haborbaba.

S mégis a nő társadalmi helyzete alacsony fokon állott. A női szépség, a női szellem a görögöknél is nagy tiszteletben állott, de a nő maga s különösen a házassó jogai nagyon korlátozott voltak.

A görög nő a nőilakosztályban jóformán elzárva volt, isteni tisztelésekben részt vehetett ugyan, női látogatást fogadhatott, sőt férfiakét is, de csak a férj jelenlétében. Ellenben

galombahelyeztetek. Az utóbbit a király már a slivnizai harcmezőn személyesen elmozdította a parancsnokságtól. Ezek az intézkedések a legjobb hatással voltak. — A portá erélyesen folytatja ugy a szárazföldön, mint a tengeren hadikészülődéseit. Az arzenálban új pánczélos hajók készülnek és serényen dolgoznak amaz óvőkézűlekeken is, melyek a hajókat a torpedók ellen vannak hivatva megvédeni. Néhány nap előtt Beyrutból Szalonikibe szíriai csapatokból új szállomány indult el. Szmirnában 4000 főnyi csapat összpontosított elszállítás céljából. A Dardanellák erődítésén lázas sietséggel dolgoznak és munkálatok megszemlélése véget Ristof pasa egy török tábornokkal a helyszíniére utazott. Lovak bevásárlása céljából megértették a kellő intézkedések. A görög határon táborozó csapatoknak sokat kell a zord időjárásból szenvedniük. A katonák nagyjából Ázsiából valók és ezek könnyű egyenruhájukban a telet nem igen képesek elviselni. A hagymáz-esetek napokint szaporodnak.

Mikor a ház mulat.

Van egy vigjáték e címmel. „A király mulat.” Miért ne adhatnánk mi a tréfas történiának, melynek színhelye az országház volt e címet: „Mikor a tisztelt ház mulat.” Mert pezdánul jobb kedvvel mulatni alig lehet, mint ezt a sok fináncz kalamitás emlegetése közt a tisztelt honatyák a lutrinál maguk részére kilintrizáltak.

Hermann Ottó szidta, szapuita ez erkölcs-telen adomány. Mindenki elérékenyedett, még a kofák is kőtökibe potyogtatják könyveiket a prédikáció fölött, ha csak nyomban el nem szenderülnek, és nem álmognak három piros szímet. Mert akkor aztán oda prédikáció, oda érzékenység, többet ér mindennél a terno.

Hej! mert a szegénységnek kemény párnáját és a nyomornak égő fájdalmait semmi sem puhítja oly nagyon, mint a remény. Beszelhetünk is addig, irhatunk akármennyit, míg az állam e nagyvő áldozatokat szemel ki a társadalomból, hogy megkopaszssa, kifacsarja s azután kidobja őket a nagy világnak. Addig ez a reszkentő máról holnapra is oly vizasztalást nyújt, a melyből jöletet vár a nyomor. Bolond egy világ is az, a hol a szegénynek utolsó filléreire spekulál a mindenható, fenséges állam, és játékasztalt nyit, hogy rongyokat oda hozhaszák a leghamisabb és legolesőbb játékok ez asztalára.

De hát ennek a világnak a neve „jogállam és kulturállam.” Így fundáltak azt ki a politikai tudományok újkori bölcsei. És ha egyszer így fundáltak ki, paraszt, miveletlen, európai színvonalon alól álló ember, ki nem hisz ez államkormányzat abrakadabrájában. Nos, de hogy visszatérjünk a tárgyra, hogy mulat a tisztelt ház, ott kell megragadnunk az elejtett fonalat, mikor mindenki magába szállva a lottó ellen szavazásra készül. Az elnök fölteszi a kérdést. Többen, kőtök elégias kedélyű Szontagh Pál is, a kormánypartból a lutri ellen szavaznak. Már-már győz a jobb ügy és eltemetik a vénasszonyok eldorádójának reményhorgonyát a lutrit.

A kormánypart zavarban. Az elnök a csengőtűvel korbácsolta be a szavazatokat, míg összeszámolják és az utolsó padsorban is megolvassák a szavazatokat, azallat összehajtják a többséget. Megszavazzák a lutrit. Sokan meg dicsekszenek is szavazásukkal. Legalább nem kell ribilliózni tartani, a melyet az álom, inesség, kétségbeesés intéztek volna, ha nincs kint a trafikon a fekete tábla rajta három vörös szám, a mely előtt úgy elárcsorog, úgy elbámészkodik a szegénység.

tilos volt a nyilvános játékoknál megjelennie, sőt még a piacra járni, a virágáros leányokkal enyelegni, csak a férfi kizárólagos joga volt. Hogy miképp gondolkoztak a görögök a nőkről, mutatja mythológiájuk is. A midőn Prometheus a szikrárt az isteni tüzhelyről az emberek számára ellopta, az istenek bosszút akartak állani az emberekben. Vulkanus legfelsőbb parancsbul egy nőt alkotott, Minerva s Vénus felruházták a nőt minden bájaival, s Merkurnak jutott a feladat, hogy a hízlegésre s kaczerásra tanítsa. Pandora — ez volt a nő neve — megértette feladatát és midőn Epimetheus a Pandora által hozott szelenczét feibontá, kiszállott onnét az irigység, a hűtlenség, a ragály stb. bajok, melyek azóta az emberek földi életét elkeserítik. Tehát már a görögök is tudták ama igazságot, mely modera operette nyelvünkön így hangzik, hogy az asszony minden bajnak oka.

A férfi élete a görögöknél azonban igen szabad, s semmi által sem volt korlátolva, társaságot fogadott, ebédeket adott, meghívta ehez barátait, sőt hogy a nő se hiányozzék, barátait is, akik természetesen nem barátainak feleségei voltak. A házasszony azonban itt meg nem jelenhetett, legfeljebb a nő lakból hallgathatta a tivornyzók vig dalját. Az asszonyt a szerénység, az egyszerűség illeti meg, s valóban megható, a midőn egy fiatal görög Xenophon előadása szerint, leendő nevének oktatást ad tendőben, mennyre szívéré köti, hogy sem magas sarku cipőket ne viseljen, se arczat ne kendőzzön. Lehet, hogy a nő hiúság eme surrugatmai szintén az említett Pandora szelenczéből kerültek ki.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak. Mindenkinek van jog hozzá, csak nevének nincsen. A házasság nem a szív, hanem a politika intésménye,

S a jux ép ott kezdődött, hogy a tisztelt honatyák is, a szavazás után tréfára fogták a dolgot. Szavazott ugyanis a lutri fenartása mellett 90 képviselő, ellene 67. Volt tehát a többség 23 szavazat.

„Lutriba e három számmal”, kiált az egyik, s a kiáltás annyira megragad, hogy tömegesen sietnek megtenni a három szímet. Epen szombat van, holnap már tudni lehet terno-e vagy nem. A lutri pedig soha se csinálna nagyobb tréfát Szapárral és a többséggel, mintha holnap kijönne: 90 67,23. („F—g.”)

A mi bálunk.

(A depr. függetlenségi kör bálja.) Debreczen, jan. 25. Még most is fülembé zeng, mint távoli vizhang, a hegedű harsogó zenéje. Mintha még most is látnám a szebbnél szebb lányarcokat, melyekre a vídám mulatság hideg tél közepette is piros rózsákat feste. Ez volt az a mulatság! „Bárcsak mindég szombat este lenne: hogy a kedvem mindég ilyen lenne!” — mondja egy szép dal. Valóban kár, hogy e szombat éjszaka, a függetlenségi kör bálja, csak egy éjszakán keresztül tartott.

Midőn beleptem a „Korona” vendéglő táncztermébe: már akkor járván folyt a táncz. A terem zsufolásig tömve volt jökeidű, mulató néppel, e vidámságot látva, még a féltölt is kedvet kapott volna tőle. Hát én, kiben most buzog leghatalmasabban az ifjú vér, kinek épen most virít az élet májusa, s boldog lennék, ha nem szagattam gyönyörtadó virágait hogy ne vegyültem volna bele örömmel a jó kedv árjába!

Midőn a tenger ezer hullámot vet: csak az hasonlíthatott e tánczó sokasághoz: Legalább 150 pár járta tüzesen a tánczot a valódi jó kedv megrontója: a fénytűzés számúze volt e mulatságból. Klakk, frakk, lakk, — turnőr, kivágott ruha, iliatzzer: mindezek ismeretlenek voltak. Hanem annál nagyobb volt a jó kedv, keleti vérünk pészegése, s a lelkesültség, melyeket a „Debr. Ellenőr” (Szerkesztetik a jordán víze mellett) az ázsiai puszták sátrai alá zseretne toloncoltatni!

Francia nyéges! Átellenes kerestetik! — hangzott az előtánczos vezényszava. Átellenes kell? Itt vagyok én! s azzal karon fogtam a legközelebbi barna lánykát s beállottunk a csatasorba. Ha ilyen szép hadserő lett volna Milán rész-királynak Szilvniczánál, s kitor a bolgár harcztal, különösen a nő-madó Sándor fejedelem, föltétlenül meghökölték volna előtte! Hanem mi tagadás benne: ez a francia nyéges mihamar meguntam, s azon merkedtem miként lehetne azt elrontani, hogy több csárdást tánczolhassunk utána? Többszöri kísérlet után végre sikerült s Zsiga Józsi bandája lelkesen cifrázta a csárdást!

— Három a táncz! — hangzott a jelző. Sohse halunk meg! — kontráztak reá. Szent Dávid is ezt tánczolta! — tödítöttem én. A cigány keze hamarabb kifáradt a hegedűn, mint a mi lábunk a tánczban. Sirt, jajgatott a hegedű, dobogtak a piczi lábak, tüzes pillantások repültek a szemekből, lázas pirban égtek az ajkak, egy-két titkos szerelmi vallomás is elrepült — (őszintén bevaliva magam is szaporítottam ezeknek a számát!) — s még egy bokázó, még egy körül-forgó: hiába vala minden utrajrás, a cigány azt mondta nix dájts!

Kezében van egy kedves kis leány rőzsaszínű tánczrendje, Ruhájának fodrai közé, szíve fölébe dugta. Nagy rimánkodásra — hajnal felé — megajándékozott engem vele. Erőből olvasom le, hogy mennyit tánczoltunk. Még az eredeti magyar tánczot, mely jogosan lenne hivatva a füzér-tánczot helyettesíteni, a kő r m a g y a r t is eljártuk. De minden re-

porter ügyességét felülhaladna, minden egyes tánczról külön-külön referálni — azért tekintünk egy kicsit másfelé is.

A melék-helyiségekben az öreg, azaz nem tánczó urak kvetértákztak. Betértem hozzájuk is. Minden asztalnál megkínáltak borral. Én, hogy a „Debrecezen”-t ősi hírnevében méltóan képviselhessem, ittam is minden asztalnál. A radi Gerő szinigazgató ur melábus kedély hangulatban tilt a szögléteben. Hozzá mentem vigasztalni. A mint ott — bus magyarok módjára — fogyasztottuk a hegy levét, vagy talán a sesta-kerti vinkót, küldött jön Nagy János urtól, a függ. kör elnökétől, hogy kéret bennünket egy szóra.

Sejtettük, hogy mit jelent azaz egy szó s a kérdésnek örömet tettünk eleget. A rendezőség szögléteben többen voltak összegyűlvén ott diszlett kölyök kulacsok társaságában egy óriási kulacs s zengett a Csokonay híres dala:

— „Drága kincsem, galambocskám... Csikó-bóros kulacsocskám. Érted halok, érted élek, Száz leányért nem cseréllek!

Mindenkinek ki kellett teríteni egy hajtásra a kölyök-kulacsot. Megtették mindnyajan. Én azonban kicsinyeltem a dolgot, panaszkodtam, hogy szomjan halok meg — s hogy a hazát hálalomalom meg ne szomorítsam: azután az öreg kulacsból ittam. Az adta bőven, legyen áldott érte! A jó kedv tetőpontra hágott s elkezdtek énekelni az alkalmi kortes dalt, ad notam: „Kossuth Lajos azt üzentte”:

„Kinyitott a piros rózsá, Vályi Árpád szakajts róla, A kit mindnyajan követünk: Te leszel a mi követünk! Eljen a haza!

Nem kell nekünk grófi követ, Ki porasztnak tart bennünket, Nem vagyunk mi mamelukok, Hanem lelkes, ős kuruczok... Eljen a haza!

A szabadság szép virága, Kitakad már nem sokára, — Nem tőrjök az adó — srótot, Megbuktatjuk a gorótot! Eljen a haza!

A mi szőlők büszkén lobog, Jelszaváért szívünk dobog, A kit mindnyajan követünk: Vályi Árpád lesz követünk! Eljen a haza!

Száll a madár agról-ágra, szállt az ének szájról szájra — s lelkesedéssel éltették szeretett, ifjú képviselőjüket!

A mulatság és táncz-kedv ujult erővel indult meg. A radi Gerő urat se hagyta pihenni a lelkesedés sifu tüzzel aprózta csárdást. Zilahy Gyula mezeigyele magát direktora előtt, s igyekezett ott felülmúlni a táncz szép művészetében. Példájukon felbuzdulta, még a pspok is (azaz a papjelöltek) tánczra kerekedtek s lön olyan vigalom, minőt ritkán jegyez fel Debreczen krónikája!

Előtte a reggeli 6 órá, midőn a közönség oszloni kezdett. De mi, a bor és jó kedv edzett hősei, csak 7 óratyban hagyuk oda a csatátér s egy kocsmárosnő honleány szivességéből kor helyi-levelessel fejeztük be a mulatságot.

R. Z. barátom összeírása nyomán — kit a jelen volt hölygek közül a legszebb nefelejtjelvényenyl diszített fel, ki azonban nevet elhallgatattal kívánja — itt közlöm a jelen voltak névsorát:

Leányok: Alföldi Erzsike, Máteffy Róza, Nagy Mari, Varga Juli, Szűcs Zsuzsika, Péntek Eszter, Nagy Eszti, Katona Teréz, Szabonyi Margit, Varga Juliska, Pető Juliska, Dobozai Mariska, Pataki Eszti, Szatmári Zsuzsika, Balogh Eszti, Harsányi Juliska, Varga Katalin, Komlósi Juliska, Bajdó Zsuzsika, Finta Erzsike, Nagy Zsófia, Torma Juliska, Szanka L., Horváth J., Timári Róza és Eszti, Juhász Eszti, Kovács Mária, Kálmán Juliska, Gyarmathi Eszti, Nagy Zsuzsanna, Sötör Róza, Domján Juliska, Sipos Mariska, Dávó Zsuzsika, Katona Eszter, Kovács Juliska, Pébárt Juliska, Bakó Juliska, Kozma Juliska, Repánszki Vilma, Kovács Mariska, Józsa Eszti, Kecskés Eszti, Szepessy Mariska, Kovács Teréz, Király Mariska, Kovács Eszter, Zöld Juliska, Jándi Juliska, Kiss Róza, Kiss Eszter, Rózsa Mari, Nagy Juliska, Nagy Ida, Szilágyi Juliska, Kis Erzsébet, Tóth Mariska, Szutor Juliska, — Szabó Juliska, Némethy Juliska, Tóth Eszti, Halvát Eszti, Simon Zsuzsika, Szilágyi Teréz, Tóth Sára, Vilmányi Eszter, Varga Juliska, Bán Juliska, Nagy Eszti, Csornika Eszti, Török Jolán, Ötvös Mariska, Kecskés Katalin, Gyórfi E., Gyórfi Zs., Baik Juliska, Nyíri Juliska, Szilágyi Zsuzsika, Kerékgyártó Juliska, Horváth Klára, Somogyi Emma, Áztlós Juliska, Szigeti Mariska, Csontos Erzsébet, Kovács Luiza, Kis Róza, Murvai Mariska, Molnár Juliska, Csörgő Teréz, Veres Mariska, Bakó Erzsébet, Nagy Juliska, Király Erzsébet, Dobozay Juliska, Szilágyi Mariska, Bereczki Eszter, Kovács Juliska, Kozma Erzsébet. — Férfiak: Kis Albert orsz. képviselő, Rab László vár. tanácsnok, Beke Mihály arvsz. elnök, Somogyi Pál egyházi főjegyző, Dr. Szikszay Szabó József, Futó Mihály főisk. tanár, Keszei József párt elnök, B. Nagy János, Nagy József, Kertész Mihály és János, id. Szőke István, Zöld János, Magyar Gábor, Csobán István, Ménécs András, Szőke János, Keszei János, Alföldi Gábor, Rab Zoltán, Jeney Miklós, Dr. Kovács Gábor, Dr. Szőke István, Sinka Ferencz, Kovács József ügyvéd, K. Tóth Kálmán, K. Tóth Sándor, Boros Sándor, Nagy Bálint, Aradi Gerő igazgató, Zong János, Nagy Károly, Szemere Lajos stb. Katangkör.

tek Eszter, Nagy Eszti, Katona Teréz, Szabonyi Margit, Varga Juliska, Pető Juliska, Dobozai Mariska, Pataki Eszti, Szatmári Zsuzsika, Balogh Eszti, Harsányi Juliska, Varga Katalin, Komlósi Juliska, Bajdó Zsuzsika, Finta Erzsike, Nagy Zsófia, Torma Juliska, Szanka L., Horváth J., Timári Róza és Eszti, Juhász Eszti, Kovács Mária, Kálmán Juliska, Gyarmathi Eszti, Nagy Zsuzsanna, Sötör Róza, Domján Juliska, Sipos Mariska, Dávó Zsuzsika, Katona Eszter, Kovács Juliska, Pébárt Juliska, Bakó Juliska, Kozma Juliska, Repánszki Vilma, Kovács Mariska, Józsa Eszti, Kecskés Eszti, Szepessy Mariska, Kovács Teréz, Király Mariska, Kovács Eszter, Zöld Juliska, Jándi Juliska, Kiss Róza, Kiss Eszter, Rózsa Mari, Nagy Juliska, Nagy Ida, Szilágyi Juliska, Kis Erzsébet, Tóth Mariska, Szutor Juliska, — Szabó Juliska, Némethy Juliska, Tóth Eszti, Halvát Eszti, Simon Zsuzsika, Szilágyi Teréz, Tóth Sára, Vilmányi Eszter, Varga Juliska, Bán Juliska, Nagy Eszti, Csornika Eszti, Török Jolán, Ötvös Mariska, Kecskés Katalin, Gyórfi E., Gyórfi Zs., Baik Juliska, Nyíri Juliska, Szilágyi Zsuzsika, Kerékgyártó Juliska, Horváth Klára, Somogyi Emma, Áztlós Juliska, Szigeti Mariska, Csontos Erzsébet, Kovács Luiza, Kis Róza, Murvai Mariska, Molnár Juliska, Csörgő Teréz, Veres Mariska, Bakó Erzsébet, Nagy Juliska, Király Erzsébet, Dobozay Juliska, Szilágyi Mariska, Bereczki Eszter, Kovács Juliska, Kozma Erzsébet. — Férfiak: Kis Albert orsz. képviselő, Rab László vár. tanácsnok, Beke Mihály arvsz. elnök, Somogyi Pál egyházi főjegyző, Dr. Szikszay Szabó József, Futó Mihály főisk. tanár, Keszei József párt elnök, B. Nagy János, Nagy József, Kertész Mihály és János, id. Szőke István, Zöld János, Magyar Gábor, Csobán István, Ménécs András, Szőke János, Keszei János, Alföldi Gábor, Rab Zoltán, Jeney Miklós, Dr. Kovács Gábor, Dr. Szőke István, Sinka Ferencz, Kovács József ügyvéd, K. Tóth Kálmán, K. Tóth Sándor, Boros Sándor, Nagy Bálint, Aradi Gerő igazgató, Zong János, Nagy Károly, Szemere Lajos stb. Katangkör.

Helyi hírek.

* Választási mozgalmak A szombati d. u. 4 órai vonattal érkezett városunkba gr. Dégenfeld Lajos, a II. ker. kormányparti jelöltje. A fogadtatására az indóházba kivonult 30—40 tagú társaságnak gr. Dégenfeld főpán mutatta be a jelöltet, mire Fráter Imre pártelnök átvédözte s röviden válaszolt a jelölt is. Ezután a II. kocsiból álló menet a szabadelvű pártnak az „Arany biká”-ban levő helyisége elé indult: a jelölt ur az első, négy lovas fogaton foglalt helyet, Fráter Imre társaságában. Több házon lofogók lengettek. — Este gr. Dégenfeld Lajos tiszteletére az „Arany biká”-ban lakoma tartatott, tegnap. d. e. 11 órakor mintegy 100—150, részben más párti hallgató előtt tartotta meg programbeszédét, melyre — a párt részéről — Márk Endre ügyvéd válaszolt. A jelölt, a pressió és a hivatalos korteskedés tehát meg van — de a győzelem — az nincs meg és nem is lesz. Pedig nemcsak városi, de megyei tisztviselők is dolgoznak már; ígergetnek és fenyegetnek; — szenalok egymást érik a megyeházán; a bormerők a II. ker. kapitányaság helyiségeben puhittatnak Legközelebb példákál is szolgálunk.

* A felolvasó körből. A f. hó 28-án azaz a heti csütörtökön tartandó felolvasó estélyen Dr. K a r d o s Samuel ur „A védelem a bün-

nyiteka volt a nyilvános játékoknál megjelennie, sőt még a piacra járni, a virágáros leányokkal enyelegni, csak a férfi kizárólagos joga volt. Hogy miképp gondolkoztak a görögök a nőkről, mutatja mythológiájuk is. A midőn Prometheus a szikrárt az isteni tüzhelyről az emberek számára ellopta, az istenek bosszút akartak állani az emberekben. Vulkanus legfelsőbb parancsbul egy nőt alkotott, Minerva s Vénus felruházták a nőt minden bájaival, s Merkurnak jutott a feladat, hogy a hízlegésre s kaczerásra tanítsa. Pandora — ez volt a nő neve — megértette feladatát és midőn Epimetheus a Pandora által hozott szelenczét feibontá, kiszállott onnét az irigység, a hűtlenség, a ragály stb. bajok, melyek azóta az emberek földi életét elkeserítik. Tehát már a görögök is tudták ama igazságot, mely modera operette nyelvünkön így hangzik, hogy az asszony minden bajnak oka.

A férfi élete a görögöknél azonban igen szabad, s semmi által sem volt korlátolva, társaságot fogadott, ebédeket adott, meghívta ehez barátait, sőt hogy a nő se hiányozzék, barátait is, akik természetesen nem barátainak feleségei voltak. A házasszony azonban itt meg nem jelenhetett, legfeljebb a nő lakból hallgathatta a tivornyzók vig dalját. Az asszonyt a szerénység, az egyszerűség illeti meg, s valóban megható, a midőn egy fiatal görög Xenophon előadása szerint, leendő nevének oktatást ad tendőben, mennyre szívéré köti, hogy sem magas sarku cipőket ne viseljen, se arczat ne kendőzzön. Lehet, hogy a nő hiúság eme surrugatmai szintén az említett Pandora szelenczéből kerültek ki.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak. Mindenkinek van jog hozzá, csak nevének nincsen. A házasság nem a szív, hanem a politika intésménye,

nyiteka volt a nyilvános játékoknál megjelennie, sőt még a piacra járni, a virágáros leányokkal enyelegni, csak a férfi kizárólagos joga volt. Hogy miképp gondolkoztak a görögök a nőkről, mutatja mythológiájuk is.

A midőn Prometheus a szikrárt az isteni tüzhelyről az emberek számára ellopta, az istenek bosszút akartak állani az emberekben. Vulkanus legfelsőbb parancsbul egy nőt alkotott, Minerva s Vénus felruházták a nőt minden bájaival, s Merkurnak jutott a feladat, hogy a hízlegésre s kaczerásra tanítsa.

A férfi élete a görögöknél azonban igen szabad, s semmi által sem volt korlátolva, társaságot fogadott, ebédeket adott, meghívta ehez barátait, sőt hogy a nő se hiányozzék, barátait is, akik természetesen nem barátainak feleségei voltak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

A férfi föltétlenül ura házában, rendelkezik mindennel s nevének csak annyi időt szentel, a menniyt a politika, az állam, a lakomázás s játékok őrésén hagynak.

nyekben* csim alatt fog értekezni; utána pedig Tóth László ur „Debreczeni adomák” című dolgozatát fogja felolvasni Bokody Antal ur. — Belepti jegyek a rendes helyen kaphatók. A kör jegyzője.

* A színhelyi bizottság — a mint értesültünk, — lemondani készül, sőtve értekezni magat azon tanácsi határozat miatt, mely az új színhelyi bizottság kérdéseben a színhelyi bizottság javaslatát ellen döntött. E neheztelésre pedig voltaképen nincs ok, hisz S o m o g y i Karolyt, a kit a színhelyi bizottság ajánlott, egyenesen ki kellett volna rekeszteni a pályázatból, mert kérvénye szabályszerűleg felszereivel nem volt. E hiány miatt a tanácsnak se kellett volna a Somogyi K. kérvényét tárgyalni, hanem miat hiányost, félretenni, egyedül a Nagy Vincze kérvényével foglalkozni, ekkor aztan az o y sok port felvert szavazás elreudelese se lett volna szükséges.

* Symphonia hangverseny. A helyben állomásozó c. nr. 39. ezred zenekara, Czapek Péter karmester vezetése alatt több helybeli műkedvelő közreműködésével, tegnap délután tartotta a „Bika” disztermében II. symphonia hangversenyt. A hangversenyre szép számú s kiválóan előkelő közönség gyűlt össze, melyet melán meg is érdemelt a hangverseny, mert oly zenei élvezetet nyújtottak a program egyes pontjai, hogy alig győzte a tapsokat a közönség. — A tetszés nyilatkozások egyaránt szótak a derék zenekarnak, úgy mint a kitűnő karmesternek Czapek Péter urnak. Minden dicséret helyett szóljon azonban maga a program, melynek első pontja egy nyitány volt Beethoven „István királyból”. Ha másert nem is, de ezért melán megerdemelnél legnagyobb elismerésüket a karmester ur. hogy a programba a gy a r darabot is vett fel, s azt előlekte. De másért is megerdemelni a dicséretet. Oly ritka praecisissással, oly összefüggő harmoniával meg ritkan hallottunk valamely zeneművet előadni, mint a „sonatákirály” ezen egyik klasszikus remekét. — Gyönyörűen voltak előadva főleg a filótasszólok, melyeknek pianissimói — a darab magyar alap dallamait adva elő különféle változatokban — annyira elragadták a közönséget, hogy a felzúgó taps, a szó szoros értelmében percekig tartó volt. Nem kisebb élvezetet nyújtott a program második pontja, melyet Karásék ur, egyike a felépített műkedvelőknek töltött be, Bozek „Reginatio” című gyöbörű románca violín-szólojának előadásával. Karásék ur nemcsak a nehéz piéce mesteri eljátszásával, de a különféle hangtúnyalatok szép es finom színezésével tűnt ki, úgy hogy jáéka a hangverseny egyik legkiemelkedőbb része lett (ha ugyan fokozatokat és különbséget lehetne tenni az egyes előadott darabok között). Ha szabad azonban megkülönböztetést tenünk, úgy az előadott darabok közül, bizonyára a harmadikert érdemi meg leginkább a karmester ur az elismerés palmáját: Moszkowszkyt — a híres lengyel zeneszerzőket — G. moliban irt „Spányol tánczának” előadásáért. Ha ezen egy piéce egyedül képviseli a programot, akkor is felejtetlen lenne a concert a közönség előtt. Ritka szép es fulbelemző zenején kívül még nagyszerű conceptionjáért, elragadó é táncz dallama. Egy egyszerű szíves szólo spanyol népdal melódia, mely kezdetben csak a prim-hegedűt veszi igénybe, s melyet később a zenekar hatalmas bombardója tolmácsol; szelid ábrándokba ringatja a szívet, majd egész vihart kelt a kedélyben az az egyszerű, igénytelen dallam. — Elbűvölve hallgatta a közönség e remek darab még remekebb produkciását, melynek vé-

gztével a közönség tomboló tapsba tört ki, — mely csak akkor ért véget, — midőn a közönség óhajának engedve a darabot ismételték. Ezután G o n n o d egyik híres darabja: „Hymne a Sainte Cecile” („Hymnus szent Czezilhez”) nagy Orchetlerre átírva, adatott elő. Mig az éjőbbi darab a vig, úgy ez a komoly egyházi zenészet terméke volt, mely szintén tetszést aratott. Végezetül Haydn D. dur Symphoniájának 10 számát adták elő, mely három részből állott. Bevezetés (Áragivés Allegro), Capriccio Largo es a Finales. Szébbel es jobbal igazán nem koronázhatták volna meg a pompásan sikerült hangversenyt, mely több mint 2 óráig tartott. (L. M.)

* Eggyéves önkényesek felvétele. A községi hadügyminiszterium a tabori tüzérségnek, szekerészeti ezredeknél, s az egészségügyi csapatoknál az eggyéves önkényesek fólvételi számát további határozatig megszorította s az illető ezredekkel az évenként fólvehető számát immár tudatta. E szám átlag minden ezrednél 20, A többi fegyvernemeknél az eggyéves önkényesek száma nem lett megszorítva. Ellenben a lovassági es szekerészeti ezredkénel az eggyéves önkényeseknek államköltségén való fólvétele pénzügyi okokból nincs meg engedve.

* Bál az E. M. K. E. javára. A rendezőbizottság tagjai felkértek, hogy ma este 7,9 órakor a „Bika” vendéglő földszinti éttermében újabb értekezletre megjelenni sziveskedjenek. A szombaton emittettek kívül még a következő urak kéréstnek a megjelenésre: Balogh András, Betus József, Papp Ferencz, Karácsony József, Malatinszky J. urak. Mult számunkból Kövendő Dénes es Zoltay Lajos urak nevei tévedésből maradtak ki.

* Színház. Tegnap igen érdekes színházi esténk volt. A nezőtér — a mi a jelen idény alatt ritkaság — tökéletesen megtelt közönséggel. Csepreghy F. népsziműve: „A piros bugyelláris” került színrre, melyben Zsófi szerepét műkedvelőnk: P a p a i n e K e r e k e s A n t ó n i a urhölgy játszotta. Bar a műkedvelők kívül esnek a kritikák köre, a nevezett urhölgy fellépérel mégis megemlítenk egyet-mást. Hangja tiszta, erős es csöngős, alkalmas arra, hogy tovább képeztessek; a mi még játékból hiányzik, azt a gyakorlat mihamarab megadhatná. A közönség rokonszenvesen fogadta, gyakran zajosn megtapsolta s több dalát megújratotta. Csillag Pál szerepét V á r a d y játszotta, kinek dalai nagytetszésben részesültek. B o r o s (Patak káplár) tisztességesen helyt állott. Jók voltak: Tollagi (Pennás Muki), Gyöngyi (Hájas Muki), S a j ó (Kósa Gyurka). — Kisebb szerepekben kiváltak: F o l t e n y i n é (Kender Juliska) es E l l i n g e r I l o n a (Menci). Szombaton V á r a d y Antal „Mózes” adatott, üres ház előtt, a minek oka függetlenségi kör bálja es a kormánypárt bankettje voltak.

* Gyászjelentés. Id. Bányi István es gyermekei: Bányi István, nejevel Nagy Zsuzsánnával s Iónka leányával; Katalin, férjével Bky Karollyal s Iónka es Kornelka leányaival; Mária, férjével Vad Sandorral s Jolán es Margit leányaival; Erzsébet, Juliánna férjével Kaposztás Imrével; vője: Beke Imre. — miut szintén számos rokonnok nevében is fájdalomtól megtörve jelentik a hű nő, es önfeláldozásig szerető esedánya es nagyanyának Id. B a n k y Istvánnal szül Veres Zsuzsánnával asszonyának folyó hó 23-kan életének 62-dik, boldog házasságának 46-dik évében, hosszas betegség után történt elhunytát. Kedves halottunk földi részei f. hó 25-én délután 2 órakor az ev. ref. egyház szertartása szerint, Bárány-utczai 2217-dik sz. lakásunkról, a ref. kistemplomban tartandó rövid ma után, a Czeplé-utczai temető kertbe fognak eltakarítani. Mely gyásos alkalomra báuatos szívet hívjuk meg fájdalomunk osztályosait. Debrecen, 1886. Január 23. Örök béke lengjen a drága hamvak felett!

* A szomszédból. Ár viz. A Szamos Szatmárnál kibörtött, elborította a lankákat es egész a sétatérig felhatolt. — A nyiregházi máteszalkai vasut ügye a megvoltsinás fele közeleg. A nyomjelzés már megtörtént s most az irásbeli munkálatok folynak az építés már f. évi márczius közepén kezdetét veszi. — S a n i s i l ó községben a himlő-járvány miatt az iskolákat be kellett szüntetni. Deugegen is himlő-járvány uralkodik. — E l j e g y z é s. Örley Piroka kisasszonyt Nagyvárad egyik szép leányát, eljegyezte Nemcsik Kálmán, hevesi kir. járásbíró. A nagyvárad kereskedő ifjak tánczgyalma szombatn este tartatott meg. Az első négyest 50 pár tánczolta.

* Közgyűlés. A debreczeni iparos ifjuság önképző es betegségelőző egylete tegnap délután tartotta meg rendes évi közgyűlését, az egylet nagyszámú tagjainak jelenlétében. Elnök L ó r i n c s á k László údvözölvén a megjelenteket, s miután a közgyűlés határozatképessége konstátáltott, a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítja. Felolvasásra kerültek: a pénztárvizsgáló bizottság jelentései, melyek alapján a pénztárt kezelő S z e d l á k Józsefnek a közgyűlés a felmentvényt megadta, s buzgó működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. Grunvald József titkár felolvassa es után az elnökség évi jelentését, (melyet közzelebbi számunkban egész terjedelemben közölni fogunk, szerk.) melyet a közgyűlés éljenzéssel fogadott. Ezzel a volt tisztí kar működése befejeztetvén, elnök tisztársai nevében is az eddigi bizalmat megköszönve helyét elhagyja. Koronókké ezután S e r l y Ede megválasztatott, ki mindenek előtt indítványozza, hogy a volt tisztviselői karnak jegyzőkönyvi

köszönet szavaztassék; az indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta. Következett az új tisztviselői kar megválasztása, mely egyhangulag történt felkiáltás után, következőleg alakítottat meg. Elnök: Huber József I. alelnök Lőrincsek László, II-od alelnök Berger József, titkár Grunvald József, II-od titkár Kerekes Albert, pénztárnok, Szedlák József, gazda Nánássy Soma, könyvtárnok Kiss József Ferencz, — segéd könyvtárnok Nosztrai Lajos, jegyző Balogh Sándor. V á l a s z t m á n y i t a g o k ö n á l ó k b ó l : Dr. Király Ferencz, Serly Ede, Rácz György, Szikszay József, Jóna (Daniel), Riesz Henrik, Veréb Lajos, Faragó István, Nagy Bálint, Szalay István, Móricz Bertalan Gorovy Miksa, Zavilla Gyula, Weidner Gusztáv, Debreczeni Gabor, Szilágyi János, Nemeth Gyula, K. Tóth Sámuel, Horváth Ferencz, Liptai Miklós. R e n d e s t a g o k b ó l . Ács Imre, Tokody Károly, Hager János, Csánky József, Balogh József, Kohn Lajos, Komádi Károly, Komádi Lajos, Kelemen Ferencz Kis Gyula, Vas János, Serier Janos, Harsányi Gábor Surina Sándor, Epszky Antal, Varga Sándor, Nagy Lajos, Kinal József, Kovács István, Cziczó Lajos, Asztalos József Kabay Lajos, Timcsák András, Kiss József, Révész István, Hopp Péter, Konya Károly, Papp György, Vitarius Sándor, Komáromi Károly. Ezek után miután meg kevésbé lényeges ügyek elutéztek, a közgyűlés véget ért.

* A debreczeni m. k. Méntelepben, Luczenbacher, Földmívelési m. k. miniszteri titkár ur, az államnéket a megyei es a Debreczen sz. k. városi lötenyesz bizottságok elnökei, es tagjai es a gazdaközönség küldöttei jelenlétében, tegnap az f. é. január 24-én a délelőtti órákban osztotta ki a különböző állomásokra. Debreczen sz. k. városban ez évben a következő mének fognak maradni: Bibor Gidran, aranyszinára elegáns paripa, 165 centiméter magas. — Nónius 152-ik számú pely, erős dolgozó faj, érteve a szántóföld munkát is, 169 centiméter magas. — Abugress, 208 számú, kitartó csontos vadász faj, gesztenyeszin, 167 cm. magas. Revolver Nónius, piros pely 380 számú könnyű kocsi faj, 166 c. m. m. — Exact Gidran, 125 sz. szög sárga, fajtája az országos lökiállitáson, nagy feltűnést okozott; ettől származott, a Koszorus Lajos által, ugyanott kiállitott es kitűntést nyert 2 db. sárga, 4 éves h i n t ó s f a j k a n c z a i s ; ezen men Gróf Degefeld József főispán ur főuri ménesében 4 évig volt berében, a hol a különben is jó fajú eggyek ivadékaiban az eddigénel is nagyobb haladást tüntetett fel, 170 cm. magas er. a men tehát, mint tekintélyes nagy hintós faj, a helybeli m. k. gazdasági tanitvétel Muraközi tenyész anyagához is alkalmas. Loubgaron 102. számú piros sárga kisberli teliver angol, futófaj anyag, apja Labancz teliver futó angol faj, anyja, Svolmistres ugyanolyan futó faj, 167 cm. magas. Futó pályán már több ízben fenyves győzelmeket nyert. E mének mint látjuk több különböző igényeknek megfelelően választattak ki. Fedeztetési díj 2 frttól 5 frtig váltakozva.

* A jogász életből. Tanár: Ön azt akarja hogy alárjam az indexét. De hisz én nem emlékeztem arra, hogy őnt valaha előadásaimon láttam volna. — Jogász: Oh nagyságos tanár ur, valószínűleg össze tetszik engem tévesztetni egy másik jogászzal, a ki hozzám nagyon hasonlít es sohase volt az előadásom. — Tanár: Lehetséges! lehetséges! (alárja az indexet)

* Pál napján az ismerősök es jó barátok sokasága tisztelgett S o m o g y i Pál egyházi főjegyző urnál, es Nagy Pál főiskolai tanár urnál. Mi e helyen csatlakozunk a gratulációkhoz es kívánunk az ünnepeiteknek boldog, zavartalan életet. — Ad multos annos!

* Eljegyzés. Fráter Kálmán érsemjени földbirtokos ur szép es művelt leányát Éva kisasszonyt eljegyezte B a l k ó József almosdi földbirtokos. Boldogságot kívánunk frigyókhöz. * Nevelőül vagy correpetitorul ajánlkozik egy helybeli joghalgató. Beszél magyarul, németül, francziul, oktatást adhat továbbá az ő s s z e s iskolai tantárgyakból, a gyorsírászatból s a zongorából. Bővebb felvilágositást nyujt szíveségből a szerkesztőség.

* Történeti npsztár. Vasárnap, jan. 24. 1458. Hunyadi Matyas királylya választatik. 1732. Benmarchais születése. 1795. Lengyel ország utolsó felosztása. Heifó, jan. 25. 1849. Perczel Mór győzelmé Czeplénel.

Hazánk s a külföld. — Kossuth ünnepély. Kegyeletes ünnepe ment vegbe tegnap Czeplé város hazafias polgársága körében. Kilencz éve mult, midőn a hirneves „százás bizottság” elindult Olaszország felé a látogatást tett Baraconnedi Col legnóban Kossuth Lajos nagy hazánkfánál, hogy átadják neki a képviselői mandátumot. Tegnap volt az évfordulója, midőn összesen százötven a Kossuth háza előtt felkőrben állottak s midőn az öreg Dobos János lelkész elmondia Kossuth előtt örök emlékü beszédét, melyre nagy hazánkfia a száműzetés keserű fájdalomának hatása miatt választott. A czeplédiek nem felejtik el e napot sohasem, annak évfordulóján öszegyül es város apraja-nagya s azt az egyházi ima után hazafias beszédek meghallgatásával s nagy bankettel ünneplik meg. A tegnapi ünnepély is egyik lélekemelő bizonyossága volt annak, hogy Kossuth Lajos személye es neve melyen van bevésve a magyar nemzet fainak szívébe. — Az ünnepély Czepléden a függetlenségi kör helyiségében tartatott meg.

— Botrány. Futak Gyulát, a „Budapesti Correspondenz” cz. könyvomatú lap szerkesztőjét, azon közlemény miatt, hogy Szabó nem Sándor Béla főispánt, hanem b. Podmaniczky Armint vádoolta be a miniszterelnök előtt, — b. Podmaniczky Armin saját lakásán arczul ütötte. Az ügy — mint a „F-g” írja — párbajjal egyenlítették ki. Nevezett lap még azt is hozzátészi, hogy b. Podmaniczky Armin, mihelyt meggyőződést szerz arról, hogy Szabó őt illette a váddal, ezt provokálni szándékozik.

— Rövid hírek. Krapotkin herceg, a híres anarkista vezér, a napokban kapta vissza szabadságát, s most Párisban idők; hir szerint Londonbar akar lakni. Neje Zsófia hercegnő, ki orvostudorrá képezte ki magát, legközelebb egy nihilista regényt fog kiadni az „Intransigent”-ban — Megettek a farkasok T. Terebes mellett egy Tóth Dániel nevű egri dohánycsempész; a dologban az a különös, hogy a szegény ember dohánya is eltűnt, s kérdés, nem a kétlábuak voltak e azok a farkasok. — A „Pall Mall Gazette” főszerkesztőjét, mr. Steadot, a napokban örszették ki a „Hollovay”-börtönből; az angol hölgyek küldöttége díszalmot, fölíratot s 27 ezer épennt nyujtott átneki kiszabadulásakor. — Lezuhan a vonatról Zágráb közelében a m. államszútak egy Vojtich Iván nevű futóje s öszszetört holtestét a napokban találták meg egy vasuti gát aljában. — Kanyaró pusztit Hevesmegye több vidékén. — Fél millió adóhátraleka van Hunyadmegyének.

Muzsák. — Méhner Vilmos kiadványából, bekiadettek hozzáuk: V a s s Gereben összes munkáinak füzetes kiadásából a 3. 4. 5. es 6-ik füzet. Egy füzet ára 25 kr. Tompa Mihály összes költeményeinek füzetes kiadásából a 19. 20. 21. es 22. füzet. Egy füzet 35 kr. Jó borhoz nem kell czeget, ily művekhez nem kell ajánlat.

Közgazdaság. — Budapesti sertésvásár. Kőbánya jan. 23. — Az üzlet csendes. Magyar urasági öreg nehéz 42.—44.— frtig, magyar urasági fiatal nehéz 43.—44.— frtig, magy. uras. fiatal közép 42.—44.— frtig, magy. uras. fiatal könnyű 42.—44.— frtig, magyar szedett nehéz 40.—43.— frtig, magyar szedett közép 38.—40.— frtig, magy. szedett könnyű —.—.— frtig, romániai átmeneti bakonyi nehéz —.—.— frtig, rom. átmeneti eredeti közép —.—.— frtig, szerbiai átmenet nehéz 40.—42.— frtig, szerb. átmeneti könny. 36.—37.— frtig hízó a vasutról mázsálva 30.—33.— frtig, hízó 1 fél éves élsúlyban 4% —.—.— hízó két éves élsúlyban 36.—30 frtig, makkos sertés élsúlyban, 46% levonással frtig. Az árak hizalt sertéseknel páronként 45 kiló es 4% levonással métermázsánként értendők. Romániai es szerbiai sertészeknél, melyek mint átmenetiek adattak el a vevőknek, páronként 3 arany vám fejében megtérítették

Apró-cseprő. A jó koszt. Süsztermajszter. Na Pista, gyerejé, új le mellém, osztán mond meg nekem a szemembe az édes apád előtt: nem kapsz-e te mindentől, fami az asztáira kerül? nem kapsz-e még lekváros palacintát is, ha az van? Pista. Igen; — csakhogy soha sincs.

Távozom hát es a mint te, Mosolyogva fogok kezet! Hídeg közönyt színlelek — es Elhazudom a könyveket. De odakönn — sőtét az ej — Ledobom a kínos álczát, Es zokogva schajtom el: „S z ö k e l a n y k a l . . . I s t e n h o z z á d ! ” Tóth Géza.

Életem hosszú pályáján ovatosság legyen horgonyod, kalauzod a kötelesség. Hosszu a pályacaloka a hullám, messze a czél. Rousseau. Mihelyest bizod magadban, élni tudsz. Goethe.

Felfúvódás ellen. Svszjczban a marhák felfúvódása ellen következő szert használnak: Egy tyuktojás két végén kis nyílást készitvén fehérjét, kifolytatják s helyette tiszta terpinolajat öntenek be. Ekkor a kis nyílásokat kenyrrel betömővén, az így preparált tojást oly melyen bedugják a beteg marha torkába, a hogy csak lehet, hogy lenyelje. Csakhamar gyakran ismétlődő búfóges áll be, s ha a marhát e közben mércekeiten ide-oda hajtják az állat 10—15 percz mulva ismét egészen friss es jó étvágygyal eszik.

Számrejtvény. — Ráth Istvánról — 12, 2. Kellemes fürdői benné. 9, 7, 8, 14, 4. Hazánk egyik megyéje. 6, 2, 14, 13, 8. Az esztendő egy része. 6, 4, 16, 13, 8. Ez mindenkit meglátogat. 10, 1, 1. A régiek egyik egyik fegyvere. 5, 8, 15, 9, 7. A római bárom főisten egyike. 4, 9, 12, 10, 8, 13. Hirneves stunk. 16, 15, 14, 13. A hold istennője a rómaiaknál. 1—16. Tanulásiós kézmondás. (Megfejtők neveit közöljük s köztük febr l-én érdekes olvasmányt sorolunk ki.) Mult számunk rejtvényének helyes megfejtését „Kossuth Lajos” bekiadotték: B. M. Budapest, N. N., Mergit, Weisz Ignác, Csenger Margit nyert es, Fráter Erzsike Vágo Ilona Eötvös József, ifj. Csáthy Ferencz, Nagy Aranka, Jenő es Gyula, Ujvári növérek. Felelős szerkesztő: Gáspár Imre. Kiadó: Kutasi Imre.

